

Til § 7

Finansministeriet

FINANSMINISTERIET

Den 13. november 1991

Hermed følger i 70 eksemplarer besvarelse af spørgsmål 10 stillet den 23. oktober 1991 af Folketingets Finansudvalg (§ 7 – bilag 15) om forslag til finanslov for finansåret 1992.

HENNING DYREMOSE

Til Finansudvalget

Spørgsmål 10:

»Idet henvises til ministerens besvarelse i skrivelse af 30. september 1991 af spørgsmål nr. 1 (jf. FU.bil. 7.01) samt til derom afholdt samråd med ministeren den 23. oktober 1991, udbeder udvalget sig følgende materiale:

a) Oplysning om omfanget af og udviklingen i sygefraværet i kommuner og amtskommuner siden 1983.

b) Oplysning om, hvorledes sygefraværet har udviklet sig på det private arbejdsmarked siden 1983.

c) Foreliggende materiale om, i hvilket omfang »nedtrapning« af statsligt personale er sket ved henholdsvis naturlig afgang og ved afskedigelser, bedes tilstillet udvalget ledsaget af ministerens kommentarer.«

Svar:

ad a. Kommunernes Landsforening oplyser, at den eneste samlede opgørelse for den kommunale og amtskommunale sektor er undersøgelsen fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut, offentliggjort i 1989. Heri søges det bl.a. belyst, om sygefraværet gennem de seneste 10 år har været stigende. I AKF's rapport konkluderes, at der som for det øvrige arbejdsmarked har været en svag stigning fra 1986 til 1988, men at fraværet i kommunerne stadig er lavere end i 1980. I 1988 udgjorde sygefraværet i kommuner og amtskommuner gennemsnitligt 9 arbejdsdage pr. ansat.

Konklusionerne i AKF's rapport er baseret på opgørelser for 1986, 1987 og 1988, jf. bilag 1. I øvrigt indgår det som en del af det kommunale og amtskommunale aftaleresultat fra 1991-forhandlingerne, at der nedsættes en arbejdsgruppe, der bl.a. kan overveje og udarbejde forslag til initiativer af generel og individuel karakter, som kan begrænse sygefraværet blandt kommunalt ansatte.

ad b. For det private arbejdsmarked foreligger der en statistik fra Dansk Arbejdsgiverforening. Siden 1983 har der været tale om en vis stigning i sygefraværet for mandlige og kvindelige medarbejdere. For kvindelige funktionærer er stigningen svagere, mens niveauet for mandlige funktionærer stort set er uændret, jf. bilag 2.